

Тема номера: Наші маленькі історії

РЕДАКЦІЯ VERBUM

26 ТРАВНЯ 2023

Шановні читачі! Кожна велика історія складається з маленьких. За кожною подією, що колись увійде до підручників і суспільної пам'яті, стоять дрібні трапунки, які, попри свою непоказність, впливають на її обриси. Відкривати цей зв'язок — це щоразу цікава справа з бачення. Вона потребує вміння дивитися на світ так, щоб, із одного боку, не губити за масштабними сюжетами окремих людських життів, а з другого — помічати, як окремі життя вплітаються в історію спільноти і світу й пульсують у ній. Такий погляд важливий, адже береже від спокуси сприймати історію як щось безособове — як своєрідний катаклізм, із яким ніхто нічого не може вдіяти.

Theda Mimitaki

Тож у цьому випуску «Вербуму» ми придивляємося до маленьких історій, із яких народжується велика.

Номер розпочинається нагадуванням про те, що Бог присутній навіть у найрутинніших буднях і найдрібніших подіях. Отець Якуб Гонцяж ОР говорить про ранкову молитву, яка, ніде правди діти, може бути автоматичним ритуалом чи спробою повернути до себе прихильність вищих сил. Та щира молитва — це «зустріч із Батьком, Якого я хочу з радістю обійняти на початку нового дня», і немає таких дрібниць, якими не можна було б із Ним поділитися.

Ірина Пустиннікова розповідає історію свого прадіда — одного з піонерів кам'янецького виноградарства, свідка визвольних змагань і двох світових воєн. Попри кривди і втрати, якими позначають людську долю часи великих змін, це ще й життєствердна, світла історія про коріння і вкоріненість, про спроможність дивитися в майбутнє і за нього боротися. Бо ж «плекати лозу — заняття шляхетне й неквапливе. За таке не беруться на землі, котру збираються покинути чи віддати ворогу».

Ірина Максименко ділиться сюжетами, підглянутими на цвинтарі невеличкого містечка. Звісно, містечко це — умовне, зібране з образів численних провінційних міст, та й події, описані в тексті, відбувалися не зовсім так і не з тим самим складом дійових осіб; проте всі ці історії взяті з життя. І тим радісніше спостерігати за їхніми щасливими фіналами.

Ольга Герасименко переглядає фільми Даррена Аронофскі — «нехристиянина, що виріс біля самого джерела авраамічних релігій, якому напрочуд добре вдається дотримуватись у своїх фільмах християнського принципу “любити грішника, ненавидіти гріх”». Режисера цікавлять приземлені герої, намерні трагедії, потворні ситуації — та крізь усе це проглядає велика людська гідність.

Яна Кубишкіна пише про дрібні деталі, із яких складався побут українських модерністів, — від грайливих дірок на штанях і ненавмисних поранень сапкою до відчайдушних і винахідливих жестів спротиву тоталітарній владі. Образи, що постають із цих фрагментів, скидаються на портрети, намальовані скупими штрихами: начебто сказано зовсім мало, та з тексту проступають особливі риси — і самої людини, й епохи, у якій їй довелося жити.

Warning: count(): Parameter must be an array or an object that implements Countable in </home/kairosbo/verbum.com.ua/www/wp-includes/post-template.php> on line **284**